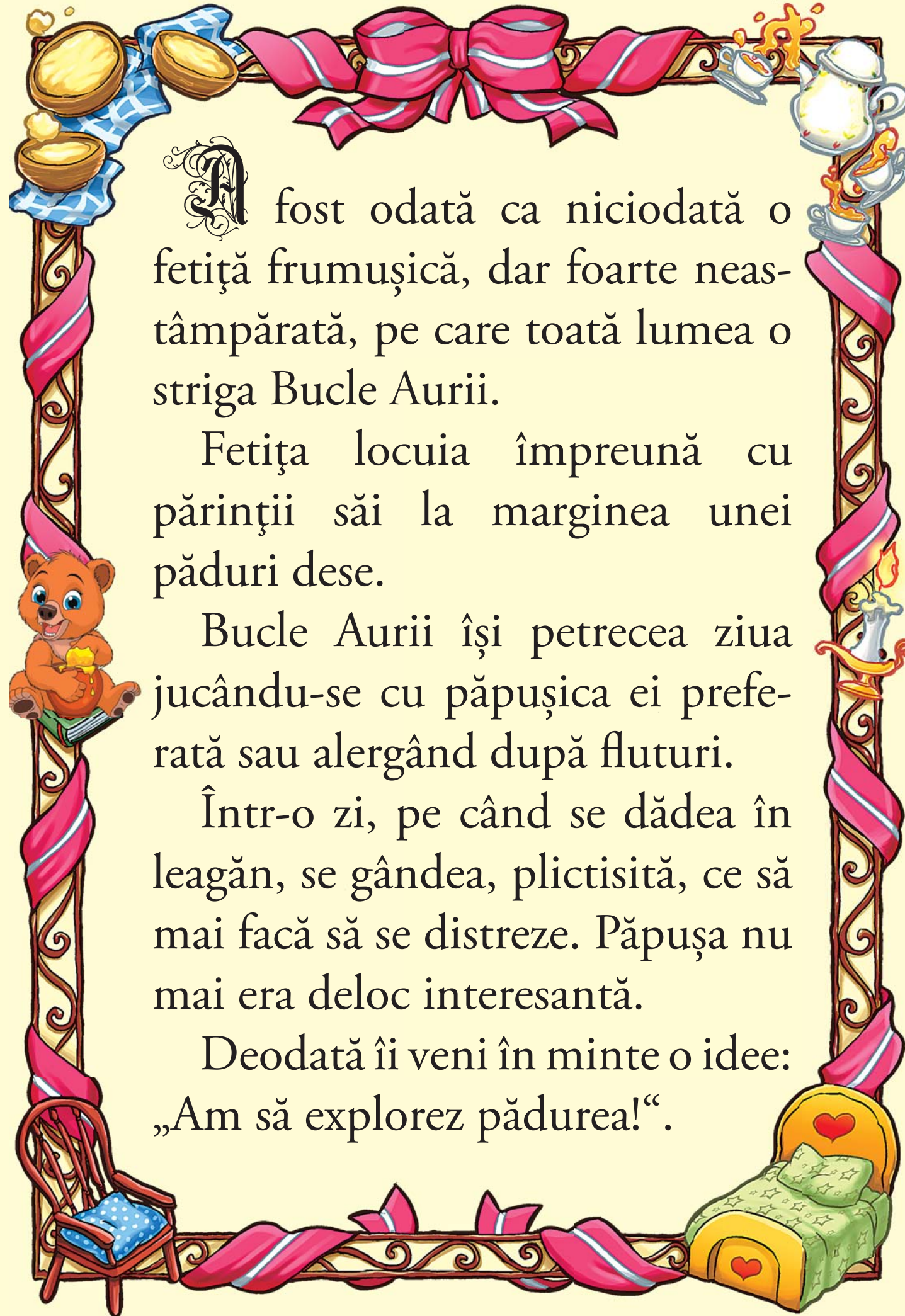

BUCLE AURII ȘI URSULEȚII

repovestită de Loredana Ștefan

 editura
Eduard

A fost odată ca niciodată o fetiță frumoasă, dar foarte neastâmpărată, pe care toată lumea o striga Bucle Aurii.

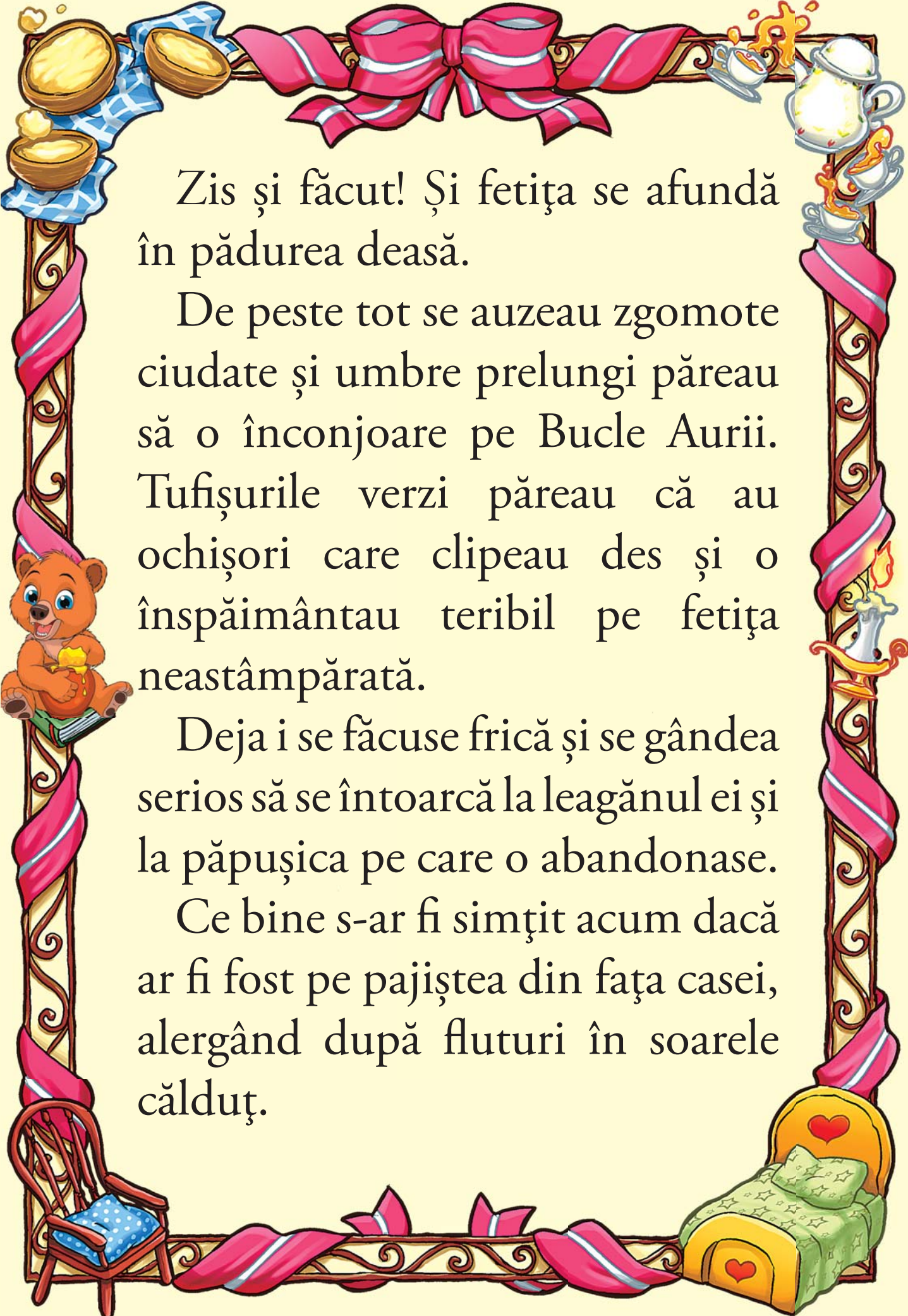
Fetița locuia împreună cu părinții săi la marginea unei păduri dese.

Bucle Aurii își petrecea ziua jucându-se cu păpușica ei preferată sau alergând după fluturi.

Într-o zi, pe când se dădea în leagăn, se gândea, plictisită, ce să mai facă să se distreze. Păpușa nu mai era deloc interesantă.

Deodată îi veni în minte o idee: „Am să explorez pădurea!“.

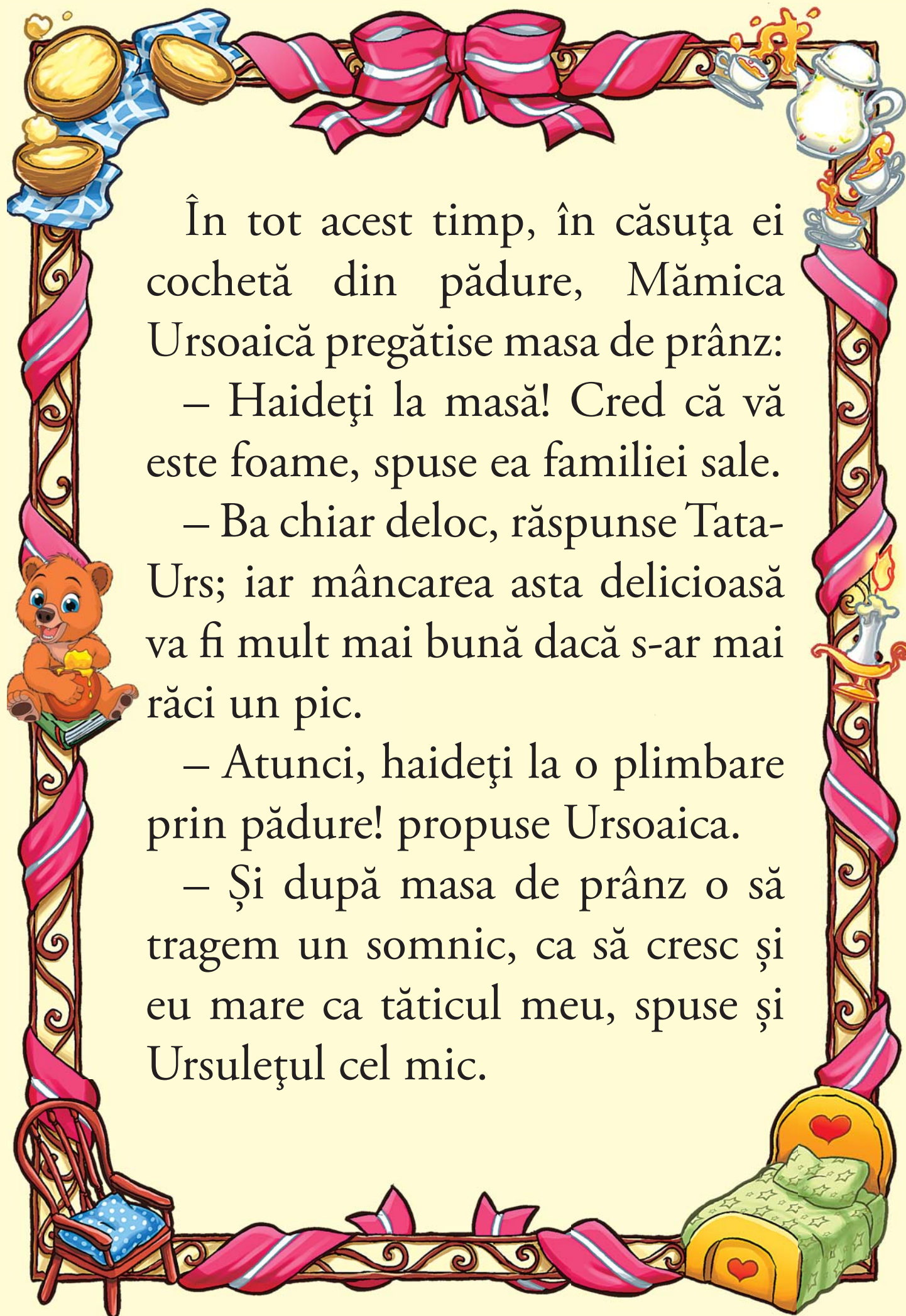
Zis și făcut! Și fetița se afundă în pădurea deasă.

De peste tot se auzeau zgomote ciudate și umbre prelungi păreau să o înconjoare pe Bucle Aurii. Tufișurile verzi păreau că au ochișori care clipeau des și o înspăimântau teribil pe fetița neastâmpărată.

Deja i se făcuse frică și se gândea serios să se întoarcă la leagănul ei și la păpușica pe care o abandonase.

Ce bine s-ar fi simțit acum dacă ar fi fost pe pajiștea din fața casei, alergând după fluturi în soarele călduț.

În tot acest timp, în căsuța ei cochetă din pădure, Mămica Ursoaică pregătise masa de prânz:

– Haideți la masă! Cred că vă este foame, spuse ea familiei sale.

– Ba chiar deloc, răspunse Tata-Urs; iar mâncarea asta delicioasă va fi mult mai bună dacă s-ar mai răci un pic.

– Atunci, haideți la o plimbare prin pădure! propuse Ursoaica.

– Și după masa de prânz o să tragem un somnic, ca să cresc și eu mare ca tăticul meu, spuse și Ursulețul cel mic.

